

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7049

гр. София, 14.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ**

като разглежда докладваното от **КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ** Гражданско дело № 20231110158491 по описа за 2023 година

Постъпила е искова молба от **Т. Н. Н.**, ЕГН *****, с адрес: адрес, със съдебен адрес: адрес, чрез адвокат **К. К.**, срещу **ЮЛ, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: адрес, и **ЮЛ, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: адрес. Исковата молба е редовна, а предявените с нея искове са допустими.

Предвид изложеното и на основание чл. 140, ал. 1 и ал. 3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **26.03.2024 г. от 14:20 часа**, за които дата и час да се призоват страните.

СЪОБЩАВА на страните проекта си за доклад по делото:

Производството е образувано **по искова молба** от **Т. Н. Н.**, ЕГН *****, с адрес: адрес, със съдебен адрес: адрес, чрез адвокат **К. К.** **срещу ЮЛ, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: адрес, и **ЮЛ, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: адрес, **с която се иска да бъде установено, че ищцата не дължи на ответниците сумата по изпълнителен лист, издаден съгласно разпореждане от 27.06.2012г. по ТД № 4182 по описа за 2012г. СГС, а именно 1423.67 лева, ведно със законната лихва от 19.11.2010г. - датата на постановяване па арбитражното решение до окончателното погасяване на задължението, за сумата от 90 лева, представляваща арбитражни разноски по делото, както и за сумата от 50 лева, представляваща заплатена от молителя държавна такса в производството по издаване па изпълнителен лист и за сумата от 225.42 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в резултат на който лист е образувано ИД № 7439 по описа за 2012г. на ЧСИ М.Б..**

Твърди се, че е сключен Договор за револвиращ заем № 1004638638, в който е посочен

вх. № Д83-5347/03.06.2009 г., а по-надолу в същия за негова дата се сочи 05.06.2009 г. за сумата от 1044 лева. Било посочено договорено възнаграждение 756, сума за изплащане при револвинга - 1170, брой погасителни вноски: 12, размер на заема - 1800, договорно възнаграждение при револвинг: 630, размер на месечната погасителна вноски: 150, ГПР % - 156,13, размер на револвинга - 1800.

В договора била заложена арбитражна клауза въз основа на която се е развило арбитражно производство и била постановено арбитражно решение от 19.11.2010 г. като ищецът поддържа, че не е уведомен за производството, не е участвал в същото и не е получил постановеното решение. С Разпореждане от 27.06.2012 г. по ТД № 4182 по описа за 2012 г., СГС е издал изпълнителен лист въз основа на постановеното арбитражна решение. Въз основа на изпълнителният лист от името на ЮЛ, било образувано ИД № 7439 по описа за 2012 г. на ЧСИ М.Б.. В резултат на цесия извършена на 26.09.2018 г. по изпълнителното дело е депозирана молба за конституиране на нов взискател, а именно ЮЛ.

Изложени са доводи за нищожност на договора за кредит, тъй като никъде не е посочена валутата на сумите в договора, неясен бил и срокът за връщането на кредита, т.к. е посочена само цифрата 12, без отбелязване дали се касае за дни, седмици, месеци, години – нарушение на чл. 11, ал. 1, т.7 и т. 11 от ЗПК, водещо до приложението на чл. 23 ЗПК.

Поддържа се, че размера на договорното възнаграждение/лихва/ и ГПР са нищожни като противоречащи на добрите нрави и не е ясно как са формирани.

Евентуално са въведени възражения за нищожност на определени клаузи от договора и ОУ към него- с които се определя максималният размер на заема, лихви и ГПР (т. 3 от ОУ), договорно възнаграждение (т. 5 от ОУ), санкции (т. 13 от ОУ), определяне на ГПР (т. 16 от ОУ), в това число възможността за едностранното му увеличаване от страна на заемодателя и арбитражна клауза (т. 18 от ОУ), с изрично посочени в същата арбитражи (т. 18.1. от ОУ), които да разгледат спора, както и изрично посочване, че делото следва да се реши само въз основа на писмени доказателства, без да бъдат призовавани страните (т. 18.2.).

Прави се възражение, че процесните суми, предмет на принудително изпълнение са погасени по давност.

Представени са писмени доказателства.

Иска се да бъде изискано от от ЧСИ М.Б. изп. дело № 7439/2012г.

Иска се да бъде назначена съдебно-счетоводна експертиза, която след запознаване с делото и с изп.д. № 7439 по описа за 2012г. па ЧСИ М.Б., да даде отговор на следните задачи: 1. Да посочи каква сума е заплатена от Т. Н. по процесния договор от датата на неговото сключване до настоящия момент. 2. Да направи погасителен план като разнесе заплатената от нея сума само за погасяване на главница? Колко е остатъчната главница? Каква е разликата между получената главница и главницата, която се води като дължима по изп. дело № 7439/2012 по описа на ЧСИ М.Б.. 3. Да направи погасителен план като разнесе заплатената от нея сума за главница и лихви, без да се извършват капитализации на лихви към главници и без да се начислява неустойка. Колко е остатъчната главница? Каква е

разликата между получената главница и главницата, която се води като дължима по изп. дело № 7439/2012 по описа на ЧСИ М.Б..

Претендират се разноси.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът ЮЛ, е депозирал писмен отговор, с който твърди че вземането е прехвърлено с цесия на друг кредитор, а именно ЮЛ, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: адрес. Ответникът твърди недопустимост въз основа на вече водено арбитражно дело за вземането и не може да се води процес за същото нещо. Оспорва твърдението на ищеца, че вземането е погасено по давност, че процесният договор е нищожен.

Претендира разноси. При възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът ЮЛ е депозирал писмен отговор, с който излага доводи за недопустимост на иска поради наличието на влязло в сила арбитражно решение. В останалата част каствено твърдението за погасяване на вземанията по давност се сочи, че искът е допустим, но неоснователен. Ответникът се легитимира като цесионер на вземанията по силата на Договор за продажба и прехвърляне на вземания, сключен на 08.08.2018 г. между ЮЛ и ЮЛ.

Излагат се твърдения, че действително в представения договор за кредит не е посочена валутата на кредита, но с оглед разпоредбата на чл. 24 от ЗБНБ, следва да се приеме, че кредитът е договарян в лева. изложени са доводи, че ограниченията касаещи ГПР в ЗПК са въведени едва през 2014 г. и не е могло да бъдат съобразени при сключване на договора.

Сочи се, че въз основа на процесния изпълнителен лист на 03.08.2012 г. е било образувано изпълнително дело № 7439/2012 г. по описа на ЧСИ М.Б., като а 13.08.2012 г. е изходирана Покана за доброволно изпълнение. На същата дата /13.08.2012 г./ са изходирани множество запорни съобщение до банки. На 04.09.2012 г. е постъпила сума в размер на 17.46 лв. На 04.07.2013 г. е изходирано напомнително съобщение до длъжника. На 05.07.2013 г. е изходирано запорно съобщение до С.О.. На 16.12.2013 г. е депозирана Молба от страна на длъжника. На 28.02.2014 г. е депозирана Молба за разсрочване на дълг. На 11.05.2017 г. е изходирано съобщение до трето лице ЮЛ. На 23.05.2017 г. е изходирано запорно съобщение до ***. На 01.06.2017 г. е постъпила сума в размер на 25.00 лв., а на 04.07.2017 г. отново е постъпила сума в същия размер. На 08.06.2016 г. е изходирано напомнително до посочения по-горе работодател, във връзка с наложени запор. На 21.06.2017 г. е изходирано съобщение до трето лице ЮЛ. На 26.09.2018 г. в кантората е входирана молба за конституиране на нов вискател от страна на ЮЛ, в която молба са възложени правомощията по чл. 18 от ЗЧСИ на ЧСИ М.Б. и е поискано насрочването на дата за опис на движими вещи, което действие отново е прекъснало погасителната давност по процесното вземане. На 18.07.2019г. е изходирано запорно съобщение до ***. На

19.08.2020 г. е депозирана Молба за справка БНБ, с включено искане за налагане на заповест. На 22.02.2022 г. е депозирана Молба за извършване на справки и действия. На 14.12.2022 г. е вхвърляна Молба за справка БНБ, с включено искане за налагане на заповест. Включено е и алтернативно искане за насрочване на опис на движими вещи. На 19.01.2023 г. е изхвърляно заповестно съобщение до ***. На 25.09.2023 г. е депозирана отново Молба за разсрочване на дълга, моли да ѝ бъде разрешена месечна вноска в размер на 200 лв. по изискуемия кредит, поради увеличаването на наема ѝ.

Изложени са доводи, че е налице извънсъдебно признание от страна на длъжника за дължимостта на сумите, което имплицитно включва отказ от позоваване на вече изтекла давност.

Прави се извод, че погасителната давност относно процесните вземания не е изтекла и същите са дължими от ищцата.

Претендират се разности.

По допустимостта:

С разпореждане от 26.10.2024 г. съдът е оставил исковата молба без движение с указания спрямо ищеца;

-да уточни какъв е правния му интерес от предявяването на иск спрямо ЮЛ с оглед изложените твърдения за цесия на процесните вземания в полза на ЮЛ, което дружество се твърди да е вискател по изпълнителното дело,

-да уточни какъв е правния му интерес от въведените основания за недължимост на вземанията извън погасителна давност/ нищожност на договора за кредит и нищожност на клаузи от същия/ с оглед разпоредбата на чл. 439, ал. 2 ГПК, която сочи, че искът на длъжника може да се основава само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

С молба от 13.11.2023 г. ищцата се позовава на практика на СЕС в смисъл, че националните процесуални принципи не могат да бъдат пречка за упражняване правата на потребителите с оглед въведените възражения за неравноправни клаузи и нищожност на договора. Сочи се, че именно с оглед тези възражения решението следва да обвързва и ЮЛ

С разпореждане от 23.01.2024 г. съдът е посочил, че в серия от постановени от СЕС решения по дела С-869/19, С-600/19, С-693/19, С-831/19, С[1]725/19 се изтъква необходимостта процесуалните национални разпоредби, уреждащи принципа на сила на пресъдено нещо, да бъдат прилагани при съобразяване с принципа на ефективност, т. е. да не препятстват възможността за ефективна съдебна закрила на потребителите. Съдът е посочил, че при липса на ефективен контрол върху потенциална неравноправност на клаузи от договор с потребител не би могло да се гарантира спазването на предоставените с Директива 93/13 гаранции, поради което в цитираните решения е приел, че правото на Съюза не допуска национална правна уредба, която поради действие на силата на пресъдено

нещо и на преклузивни срокове не позволява на националния съд да провери неравноправния характер на договорни клаузи. В случай, че е постановено съдебно решение, с което се допуска принудително изпълнение, несъдържащо никакви мотиви, в обобщен вид, свидетелстващи за извършена от съда проверка относно наличие на неравноправни договорни клаузи, то забраната за непререшаемост не следва да бъде прилагана. В тази посока е и разрешението, дадено с определение от 17.01.2023 г. по дело С-379/21 г. на СЕС, игнориращо процесуални правила, които обвързват съдебна юрисдикция с дадени от по-горна инстанция указания, които не отчитат правни последици, свързани с неравноправни клаузи от договор с потребител./ в т. см. и Определение № 1246/07.12.2023 г. по т. д. № 489 по описа за 2023 г., I Т.О. на ВКС./

Изискан е съдебния акт, въз основа на който е издаден изпълнителен лист съгласно разпореждане от 27.06.2012г. по ТД № 4182 по описа за 2012г. СГС, необходим за преценка за частичната допустимост на производството.

Видно от изисканото Решение №2704/19.11.2010 г. на арбитър Б.Г. в същото липсва каквато и да е дори бланкетна преценка за неравноправния характер на договорни клаузи.

Ето защо съобразно горепосочената практика на СЕС- решения по дела С-869/19, С-600/19, С-693/19, С-831/19, С[1]725/19, както и на националната такава - Определение № 1246/07.12.2023 г. по т. д. № 489 по описа за 2023 г., I Т.О. на ВКС, **не е налице сила на присъдено нещо, пораждаща се от Решение №2704/19.11.2010 г. на арбитър Б.Г.,** и по конкретно липсва единият от елементите на силата на пресъдено нещо- забрана за непререшаемост на спора. В този смисъл изложените доводи за наличието на за неравноправен характер на договорни клаузи са допустими да бъдат разгледани в настоящото производство.

Искът обаче е недопустим спрямо ЮЛ. Наличието на процесуална легитимация е положителна процесуална предпоставка, обуславяща надлежното упражняване на правото на иск, за която съдът следи служебно през цялата висящност на процеса. Като предпоставка за допустимост на процеса, процесуалната легитимация е обусловена и трябва да се преценява с оглед твърденията на ищеца, изложени в исковата му молба. Предвид изложените твърдение за наличието на договор за цесия и качеството само на ЮЛ като кредитор по договора за кредит, съответно вискател по изпълнителното дело, към датата на предявяване на иска, преценката за настъпило валидно правоприемство, обуславящо липсата на пасивната легитимация на цедента ЮЛ е налице. Следва да се прави изводът, че единствено последният цесионер ЮЛ е надлежен ответник по предявения иск по чл. 124 ГПК, поради което производството спрямо ЮЛ следва да бъде прекратено.

Мотивиран от горното съдът **ОПРЕДЕЛИ:**

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. №58491/2023 г. спрямо ЮЛ, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: адрес.**

Определението в тази част подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от връчването пред СГС.

ПРАВНАТА КВАЛИФИКАЦИЯ на иска е чл. 124, ал. 1 от ГПК.

РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва:

УКАЗВА на страните, че съдът служебно следи за неравноправни клаузи в потребителския договор по смисъла на чл.143 от ЗЗП и чл. 7,ал. 3 ГПК.

В тежест на ответника е да установи, че между неговия праводател и ищцата е бил сключен процесният договор за кредит при наличието на валидно обвързващи страните договорни клаузи, които са били индивидуално уговорени, по силата на който на наследодателя е предоставена сумата по кредита срещу задължението да върне главницата заедно с възнаградителна лихва, техния размер и падеж.

Ищецът следва да установи наличието на съдебно изпълнително основание за процесното вземане, въз основа на което е образувано посоченото изпълнително дело № 7439 по описа за 2012г. на ЧСИ М.Б., както и началния момент на погасителната давност, а в тежест на ответника е да опровергае ищцовите твърдения (обстоятелства, прекъсващи и/или спиращи давността, кога са настъпили, за какъв период).

ДОПУСКА приложените към исковата молба и отговора писмени доказателства като допустими, необходими и относими по делото, тъй като се отнасят до релевантни за спора факти.

ДА СЕ ИЗИСКА от ЧСИ М.Б. в едноседмичен срок от съобщението, да представи по делото заверен препис от изпълнително дело №7439 по описа за 2012г.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице по която да отговори на поставените в исковата молба въпроси.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на експертиза в размер на 300 лева, платим от ищцата по депозитна сметка на СРС в едноседмичен срок от получаване на настоящото определение.

НАЗНАЧАВА за вещо лице В. Д. П., която да се уведоми за изготвяне на експертизата след представяне на квитанция за внесен депозит.

НАПЪТВА страните към СПОГОДБА, като указва, че съдебната спогодба има сила на влязло в сила решение и не подлежи на обжалване пред по-горен съд, като при постигане на спогодба се възстановява половината от внесената държавна такса.

УКАЗВА на страните, че в срок най-късно в насроченото съдебно заседание могат да изразят становищата си във връзка с дадените от съда указания и проекта за доклад по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

УКАЗВА на страните, че ако не изпълнят дадените от съда указания в срок, същите губят възможността да направят това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от определението на страните по делото, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба.

Определението подлежи на обжалване единствено в посочената по-горе прекратителна част.

Съдия при Софийски районен съд: _____